

Dzieje Apostolskie

Rozdział 14

1. I na wzór tego samego zdarzyło się w Ikonium, bo oni weszli do bóżnicy Żydów oraz tak opowiedzieli, że uwierzyło wielkie mnóstwo Żydów i Greków. 2. Ale Żydzi, którzy nie uwierzyli, podburzyli i zrujnowali serca pogan przeciwko braciom. 3. Zatem spędzili tam dość duży czas, mówiąc otwarcie dzięki Panu, który świadczył za słowem swojej łaski i pozwalał, by przez ich ręce działały się znaki, i cuda. 4. Lecz rzesze miasta zostały podzielone; więc z jednej strony ludzie byli z Żydami, a z drugiej, z apostołami. 5. Potem powstało poruszenie pogan i Żydów, razem z ich władcami, by ich zelżyć oraz ukamienować, 6. co gdy dostrzegli, uciekli do miast Likaonii, Listry, Derbe i okolicy; 7. oraz tam głosili dobrą nowinę. 8. A w Listrze siedział pewien mąż, chory na nogi, który nigdy nie chodził, bo był chromym od łona swojej matki. 9. Ten usłyszał mówiącego Pawła, który spojrzał na niego i zobaczył, że ma wiarę by zostać uzdrowionym; 10. zatem powiedział wielkim głosem: Stań wyprostowany na swoich nogach. Więc podskoczył i chodził. 11. Lecz kiedy tłumy zobaczyły, co uczynił Paweł, podniosły swój głos, mówiąc po likaońsku: Zeszli do nas bogowie i zostali upodobnieni do ludzi. 12. Nazwali też Barnabasz Zeusem, zaś Pawła Hermesem, gdyż był on tym, co szedł na przedzie słowa. 13. Lecz i kapłan posągu Zeusa, który był z przodu ich miasta, sprowadził do wrót byki oraz girlandy, i wraz z tłumem chciał złożyć ofiarę. 14. A kiedy apostołowie Barnabasz i Paweł to pojęli, rozdarli swoje szaty oraz wpadli między tłum, krzycząc 15. i mówiąc: Mężowie, dlaczego te rzeczy czynicie? My także jesteśmy podobnymi do was ludźmi i głosimy dobrą nowinę, byście zawrócili od tych bezużytecznych rzeczy do Boga Żyjącego, który stworzył Niebo, ziemię, morze i wszystko, co w nich jest. 16. Do Tego, który w przeszłych pokoleniach pozwalał wszystkim poganom chodzić swoimi drogami. 17. Jednakże nie zostawił samego siebie bez świadectwa, czyniąc dobro, dając nam z nieba deszcze i urodzajne plony, napełniając pokarmem oraz radością nasze serca. 18. A to mówiąc, ledwie uspokoili tłumy, aby im nie złożyli ofiary. 19. Ale z Antiochii i Ikonium przyszedli Żydzi, którzy przekonali tłumy; zatem ukamienowali Pawła oraz wywlekli go za miasto, sądząc, że umarł. 20. Zaś gdy uczniowie go obstarpi, wstał oraz wszedł do miasta. A nazajutrz odszedł z Barnabaszem do Derbe. 21. I ogłosił dobrą nowinę temu miastu, wielu uczynił uczniami oraz wrócili do Listry, Ikonium i Antiochii, 22. utwierdzając dusze uczniów oraz zachęcając, aby trwać wiarą. Także że trzeba, abyśmy przez utrapienia weszli do Królestwa Boga. 23. A wybrawszy im przez głosowanie starszych w zborach oraz pomodliwszy się pośród postów powierzyli ich Panu w którego uwierzyli. 24. I kiedy przeszli Pizydję, przyszedli do Pamfilii. 25. A po opowiedzeniu Słowa w Perge, zeszli do Attalii. 26. Zaś stamtąd odpłynęli do Antiochii, skąd byli powierzani łasce Boga, względem sprawy, którą spełnili. 27. A gdy przybyli oraz zebrali zbór zdawali relację, co Bóg wśród nich uczynił, i że poganom otworzył drzwi wiary. 28. Przebywali też niemały okres czasu wraz z uczniami.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012